

Portugal, Ohlão, Isla do Farol

På väg mot algarvekustens golfpärla Vilamoura svänger vi av mot staden Ohlão. Utanför staden ligger mindre delta. Här är tidvattnet påtagligt och skapar starka strömmar. Blickar man ut mot havet ser man fyren Farol som ligger på ön med samma namn. Det är infartsfyren till både Ohlão och Faro.

För att ta sig hit ut åker man turbåt en halv timme. Turister samlas med lokalbefolkning och fiskare. Ön är naturreservat. Här finns två fiskebyar med låga hus. Båten angör vid den första byn Cyllatra . Här finns många små restauranger som står tomma så här i mitten av april, men som säkert är proppfulla under sommarmånaderna. Fiskehamnen rymmer ett stort antal mindre fiskebåtar. Näten ligger på bryggorna och här och jobbas det med att

reda ut näten och laga dem. Husen är av enklaste slag. Det finns vatten, el och avlopp ordnat men det är nog inte säkert att alla hus är anslutna. Här och var ligger dock välskötta hus som verkar vara sommarhus. De ända fordon som finns är några traktorer som behövs för transporter och skötsel av stränder.

Vi går genom byn och på andra sidan börjar en spångad gång över sanddynerna någon kilometer innan vi når den breda sandstranden som säkert är minst fem kilometer lång. Inte en människa så långt ögat kan nå. Annat är det varma sommardagar då stränderna sjuder av liv. Det blåser en varm vind och vågorna väller in och har med sig skal från musslor, tång och annat strandgods. Några kilometer bort står Farol fyren stolt. Fyra snabba blixter och sedan uppehåll. Efter halva vägen sätter vi oss ner i sanden och dricker lite vatten. Vi leker lite med sådant som flutit iland. Inåt ön ligger ett hedlandskap. Man kan se att det kan

blåsa mycket när vintervindarna från Atlanten ryter till. Vi fortsätter vår promenad och passerar resterna av ett strandat stålfartyg.

Vid fyren ligger nästa samhälle. Här har tidigare fyrvaktare, tullpersonal och kustbevakning haft sina bostäder, vilka idag står tomma. Två långa pirar sträcker sig ut mot havet för att skydda fartygen som skall in i deltat. Havet slår mot stenen och vattnet yr vitt över kanten. Här och var står fiskare med sina långa spön. Här ligger öns enda riktiga restaurang. Vi får gå in i köket och titta på vilken fisk som fångats idag och välja vad vi vill ha. Det blir Havsabborre. En stor härlig fisk serveras på bordet med kokt potatis. Så här dags är vi alla hungriga och vi tar för oss.

Efter lunch vandrar vi omkring bland husen. Här är det betydligt högra standard på allt. Det märks att husen här ägs av fastlänningar som underhåller husen och använder dem som sommarställen. Flertalet är små envåningshus ofta med en takterrass. Här och var står det trähus och dessa kan man uppföra utan byggnadstillstånd eftersom de inte betraktas som fast byggnad då de går att montera ner. Annars råder fullständigt byggförbud. Vi tar oss ner till bryggan där turbåten skall hämta upp oss. I väntan på avgång går vi längs stranden

bort mot Formosa. Här har man satt upp ett stängsel med taggtråd längs stranden och på sjösidans smala landremsa ligger ett flertal ruffiga små hus. Vi gissar att det är gamla svartbyggen från tiden då fiskare byggde upp sina hus där man ville.

Ute i vattnet ser man käppar som står på sandbankarna. De markerar ägo gränser. När det är lågvatten kan man här skörda musslor och snäckor. Vid bryggan ligger en båt och far fram och tillbaka i den nu starka tidvattenströmmen. Stolt visar fiskaren upp sin fångst, två stora bläckfiskar han fått upp genom att pilka. Vi ser nu turbåten komma och drar oss mot bryggan. En vacker båtfärd in mot Olhão runt alla sandbankar. Vi vänder huvudet ut mot havet och tar farväl av Farol för denna gång